[1]क्रुङ्-क्रुञ्चौ-क्रुञ्चः, [2]क्रुञ्चा; — —

[3]क्रुचितम्-तः-तवान्, क्रुञ्चितः, चुक्रुञ्चिषितः, चोक्रुचितः-तवान्;

क्रुञ्चः, क्रुञ्चः, चुक्रुञ्चिषुः, चोक्रुञ्चः;

क्रुञ्चितव्यम्, क्रुञ्चयितव्यम्, चुक्रुञ्चिषितव्यम्, चोक्रुचितव्यम्;

क्रुञ्चनीयम्, क्रुञ्चनीयम्, चुक्रुञ्चिषणीयम्, चोक्रुचनीयम्;

क्रुञ्चयम्, क्रुञ्चयम्, चुक्रुञ्चिष्यम्, चोक्रुच्यम्;

ईषत्क्रुञ्चः-दुष्क्रुञ्चः-सुक्रुञ्चः; — — —

क्रुच्यमानः, क्रुञ्च्यमानः, चुक्रुञ्चिष्यमाणः, चोक्रुच्यमानः;

क्रुञ्चः, क्रुञ्चः, चुक्रुञ्चिषः, चोक्रुचः;

क्रुञ्चितुम्, क्रुञ्चयितुम्, चुक्रुञ्चिषितुम्, चोक्रुचितुम्;

[4]क्रुञ्चा, क्रुञ्चना, चुक्रुञ्चिषा, चोक्रुचा;

क्रुञ्चनम्, क्रुञ्चनम्, चुक्रुञ्चिषणम्, चोक्रुचनम्;

[5]क्रुञ्चित्वा, क्रुञ्चयित्वा, चुक्रुञ्चिषित्वा, चोक्रुचित्वा;

सङ्क्रुच्य, सङ्क्रुञ्च्य, प्रचुक्रुञ्चिष्य, सञ्चोक्रुच्य;

क्रुञ्चम् २, क्रुञ्चम् २, चुक्रुञ्चिषम् २, चोक्रुचम् २;
क्रुञ्चित्वा २, क्रुञ्चयित्वा २, चुक्रुञ्चिषित्वा २, चोक्रुचित्वा २.

(279) "क्रुश आह्वाने रोदने च" (I-भ्वादिः-856. सक. अनि. पर.)

ज्वलादिः।

क्रोशकः-शिका, क्रोशकः-शिका, [6]चुक्रुक्षकः-क्षिका, चोक्रुशकः-शिका;

---

1. 'ऋत्विग्दधृक्—' (3-2-59) इत्यादिना क्विन्। नलोपाभावो निपातनात्, चकारस्य संयोगान्तलोपः। 'क्विनप्रत्ययस्य कुः' (8-2-62) इति नकारस्य कुत्वेन ङकारः। 'भाष्यरीत्या तु ओपधत्वमस्य धातोस्सम्मतम्। 'परेश्च घाङ्कयोः' (8-2-22) इत्यत्र भाष्ये स्पष्टमेतत्'। इति प्र. सर्वस्वे।
2. 'आपं चैव हलन्तानां—' इति टाप्।
3. 'अनिदितां हलः—' (6-4-24) इति नलोपः।
4. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति अप्रत्ययः।
5. 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधात् नलोपो न।
6. 'हलन्ताच्च' (1-2-10) इति सनः कित्त्वम्। षत्वम्। 'षढोः कः सि' (8-2-41) इति ककारः। 'आदेशप्रत्यययोः' (8-3-59) इति षकारः।